

Elisabeta Marin, o nouă voce strălucind pe scena Operei

(Grigore Constantinescu – 27 mai 2006)

Cu o permanență repertorială care nu le dezmințe celebritatea, capodoperele mozartiene continuă să fie un cadru adecvat propunerilor de debut și de intrare în carieră. Se valorizează astfel tehnica vocală, stilul, ponderea actoricească, posibile de comparat cu modele consacrate. În ultimele stagiuni, **Flautul fermecat**, **Don Giovanni** sau **Nunta lui Figaro** au fost asemenea ocazii pentru carierele unor tineri cântăreți. Revedeam **Nunta**, amintindu-ne de debutul Roxanei Brihan (Contesa) sau al Alinei Bottez (Suzanna), acum incluzând în distribuție un alt început, cel al Elisabetei Marin care de-abia și-a încheiat studiile universitare sub îndrumarea Mariei Slătinaru Nistor.

Merită consemnat momentul respectiv, căci Elisabeta Marin este ceea ce am putea numi „o voce importantă” pentru viitorul liricii românești. Înzestrată cu muzicalitate și echilibru al expresiei scenice, evident un artist care a „prins” tot ce i-a oferit maestra de-a lungul anilor, Elisabeta Marin a cucerit laurii câtorva competiții de canto înainte de a păși pe scena Operei Naționale. În rolul atât de pretențios al Contesei, cu toată tinerețea, depășind emoțiile primelor ridicări de cortină, vocea sa a răsunat emoționant, prin amploare, culoare și linie, oferind publicului imaginea unui autentic răsărit de soare.

De remarcat politica promovărilor conducerii teatrului în a alcătui distribuții de tineri – Alexandra Coman, Ionuț Pascu, Antonela Bârnat - care intră în dialog cu soliști deja mult experimentați ai Operei. La pupitru, Tiberiu Soare oferă satisfacția că am avut, cu câțiva ani în urmă, încredere în ascensiunea sa. Iată deci, o **Nuntă a lui Figaro** care și-a meritat aplauzele, simbolică și fastă întâmpinare a viitorului carierei Elisabetei Marin.